

Nr. 2 - Sommer 2011 - 64. årgang

Hvaler Menighetsblad

God Sommer

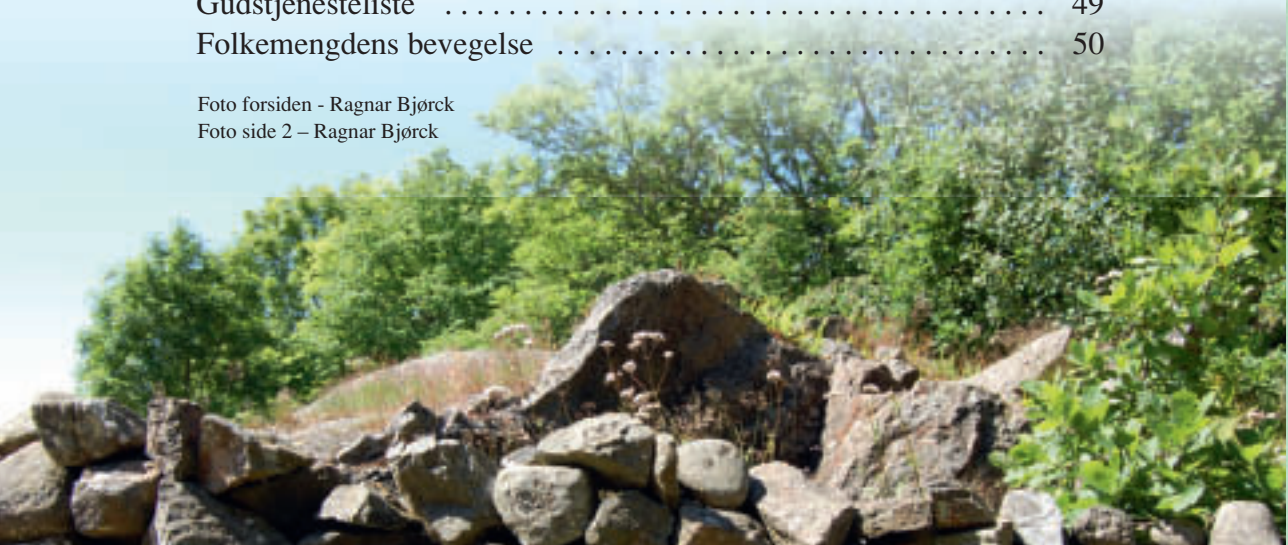

Innholdsfortegnelse:

Leder	3
Sogneprestens leder	3
Frihet og liv	4
Knut Erling Johansen	5
Formann har ordet	6
Karin mimrer	8
Ordføreren har ordet	11
Tears in heaven – Eric Clapton og hans tro –	12
Vennskapskontakten Hvaler Zacapa!	14
Ingen andre hender enn våre	17
Tanker i tiden	18
Heilag Olav	20
Under himmelbuen	24
Kirkevalget 2011	26
Konfirmantene våre	28
Solfyllt avslutning på Sauevika	30
Hvor går vi videre?	32
6-åringenes trosopplæringsprosjent	34
Formiddagstreffens «Ut i det blå»	35
Sommeren har kommet til Kystmuseet	36
Barnesider	40
Stor takk til Ellen	43
Misjonsdag på Hvaler	44
Eplefestivalen 2011	46
Fra kirkelivet	48
Gudstjenesteliste	49
Folkemengdens bevegelse	50

Foto forsiden - Ragnar Bjørck

Foto side 2 – Ragnar Bjørck

SOGNEPRESTENS LEDER

Prestegården på Kirkeøy

Pestegårdene har vært en kulturell institusjon i landet vårt. Prestens bolig var et stashus, romslig og gjestfritt. Det var stedet der prestens kontor befant seg, og alle kirkebøker ble ført. Det var hit man kom for å melde dåp eller konfirmasjon, bryllup eller gravferd. Det var her kirkens embetsmann residerte og herfra utgikk kirkens maktutfoldelse på den tid da landets øvrighet hadde gitt prestene mye myndighet og makt.

På Hvaler befinner det seg et spennende eksemplar av den gamle typen prestegård. Den bærer bud om en svunnen tid der kirke og prestegård utgjorde et sosialt og politisk og religiøst sentrum i norske bygder. Med rette sier de offentlige vernemyndighetene i Norge, at på Kirkeøy finnes en svært verneverdig kombinasjon av kirke, prestegård og kirkegård – med tilhørende jordbruksområder som var en del av næringsgrunnlaget for prest og menighet. Lokale myndigheter har ytterligere styrket dette stedets posisjon ved å knytte kommunens 1000-års-sted til samme område.

Ingen er i tvil om Hvaler prestegårds verneverdighet. Derimot er det kommet mange innvendinger mot at denne gamle prestegården pr i dag er et praktisk og høvelig bosted for en sogneprest og dennes familie ut fra de krav man stiller til vanlig bokvalitet og bomiljø i den kultur vi lever i dag. Husets innvendige kvalite-

ter kan sikkert oppgraderes. Det er et spørsmål om penger. Verre er det med beliggenheten i et av Hvalers store og meget beferdede veikryss. Her er asfaltvei på tre kanter. Pluss en av Hvalers største parkeringsplasser rett over gaten. Her er støy, eksos og veistøv fra busser, lastebiler og andre veifarende praktisk talt døgnet rundt.

I brev form til Borg bispedømmeråd har både menighetsråd og andre aktører på Hvaler påpekt de opplagt ufordelaktige sidene ved dette bostedet – og anmodet om at en kommende prest heller bør tilby bolig for seg og sin familie i et av de mange hyggelige bomiljøene på Hvaler-øyene.

Praktisk politikk handler om avveininger. Drakamper omkring bosted for prestefamilier handler om det samme: Vern av kulturelt verdifulle steder kontra prioritering av trivsel og nabomiljø knyttet til naturlig nabolag i sunt bomiljø. I denne omgang er resultatet at ny fast sognepreststilling vil bli utlyst med boplikt knyttet til den gamle prestegården – etter at denne er oppgradert til tilfresstilende bostandard.

Vi må håpe at riktig mange søkere kan føle fascinasjon ved å bo i et slikt miljø som prestegården på Kirkeøy er en del av, og at de vil føre en kulturell arv videre og finne seg vel til rette i dette verneverdige miljøet.

Øystein Spilling
fung. sogneprest.

Frihet og liv

*En fugl satte seg på hånden min
og hurtig lukket jeg fingrene om den
for at den ikke skulle fly
inn i en fremtid jeg ikke kjenner.*

*Hjertet slo mot huden min
vingene slet for å komme fri
og nebbet hakket meg til blods
men jeg våget ikke slippe.*

*Gud gi jeg hadde fått kraft
til å åpne hånden
så fuglen kunne ha lettet
og fløyet tilbake igjen til meg.*

Den som er glad i en fugl, lar den fly.
Den som bare vil eie holder fast. Og
fuglen blir kvalt i det fryktelige grepet.
Frihet og tillit fremmer liv. Frykt og
eielyst ødelegger liv.

Det var derfor faren til den bortkomne
sønnen sa ja da den yngste sønnen på
gården ville ha sin del av arven på
forskudd og prøve lykken ute i verden.
Var ikke det en farlig sjans å ta? Jo.
Det er farlig å slippe mennesker løs.
Livet er farlig. Ingen av oss kommer le-
vende fra det. Men uten denne friheten
blir det ikke noe menneskeverdig liv.
Men farens tillit og velvilje til utferden

ble også redningsplanken. Sønnen
skjønte: En slik far går det an å komme
tilbake til. Porten hjem er åpen.

Faren fikk en ny sønn tilbake. En som
visste hva livet handler om. En som
visste hvor han hørte hjemme. En som
visste hva som teller i livet.

Å være menneske er å være som en
fugl som flyr ut fra Skaperens hånd.
Å være kristen er å oppdage: Hånden er
der fortsatt. Jeg kan vende hjem igjen.
Å være menneske er å våkne opp i en
uendelig verden – og ta sats ut i den.
Å være kristen er å oppdage: Han som
gir denne forunderlige verden til meg,
er der. Jeg kan takke ham for alt. Og
han har ennå mer å gi.

Livet begynner med at Gud tror på oss,
og lar oss leve i sin verden. Det evige
livet begynner med at vi tror på Gud,
vender oss mot ham og oppdager: Han
har mer enn en jordklode å gi oss. Han
har en himmel også.

Øystein Spilling
fungerende sogneprest

Knut Erling Johansen

Som Hvaler-patrioter kan vi ikke la være å skrive om det: Fungerende biskop for Hvaler og hele Borg bispedømme vil fra 1. august dette år og en tid fremover være en vaskeekte og innfødt Hvaler-mann.

Vi snakker om Knut Erling Johansen, som i 1955 så dagens lys på St. Josefs hospital i Fredrikstad og hadde sin oppvekst på Papper. Han gikk på barneskolen på Neset på Vesterøy, på ungdomsskole på Kråkerøy og tok artium i 1974 på Frydenberg gymnas, før ferden gikk videre til teologistudiet ved Universitetet i Oslo.

Knut Erling har fortsatt forankring på Papper. Han eier et fritidshus der sammen med sin bror, og tilbringer en del tid i disse vakre og sjønære omgivelsene. Sporty er han. Er ofte på tur i kajakk eller på sykkel. Eller som jogger.

Knut Erlings biskopstjeneste henger sammen med at Helga Haugland Byfuglien i vinter ble utnevnt til den nyopprettede stillingen som ledende biskop (preses) i Den norske kirke. Hun skal som biskop bestyre en mindre del av Nidaros bispedømme, dvs. menighetene i domprostiet i Trondheim, men ellers bruke det meste av sin arbeidstid

til lederoppgaver på sentralt hold i kirken.

Domprosten er biskopens faste vikar, så ved biskop Helgas fratreden er det Knut Erling som trer inn som fungerende biskop. Knut Erling har vært domprost i Fredrikstad siden høsten 2007. Hans tjenestetid som fungerende biskop vil avhenge av hvor lang tid det tar å utnevne ny biskop i Borg. Når den nye biskopen, antakelig en gang på nyåret, er blitt vigslet og har startet opp sin tjeneste i Borg, går Knut Erling tilbake til stillingen som domprost.

Vi gleder oss over å ha en av øyrikets sønner som øverste leder for det kirkelige arbeid i Borg. Vi ønsker ham lykke til og Guds velsignelse i denne viktige tjenesten.

Øystein Spilling

Formann har ordet

Vi går der og hutrer og fryser, og så kommer det plutselig noen netter med varmegrader, og ”poff” så er snøen borte. Det har flere ganger de siste årene blitt hevdet at våren har blitt borte, og det føles nesten slik ut her på Hvaler. Den ene uka ligger snøen over alt, uka etter er det snøfritt, og den tredje uka må du finne fram gressklipperen. Nydelig med forandringer mot det positive, om du ikke er en av våre uheldige allergikere som sliter.

Våren kan sammenlignes med det arbeidet vi i menigheten og frivillige forsøker å gjennom-

føre til enhver tid. Plutselig løsner det og vi ser at det vi ønsker å drive med gir positive resultater. Oppgaver som har stagnert løsner og gir resultater. Arbeidet med oppussing av prestegården, ny fast prest på Hvaler, arbeide med forberedelsen til høstens valg. Nominasjonslister med navngitte kandidater som ønsker å gjøre en jobb for Hvaler menighet i de neste 4 år, er fullført. Flere nye frivillige personer har meldt seg til tjeneste for menigheten. Vi er inne i en positiv trend og møter mye velvilje blant Hvalers befolkning. De er opptatt av menigheten

og kirkene våre og føler at kristenlivet er noe vi alle trenger å støtte oss til. Ungdommen vår har blitt, og vil bli, en hovedsatsing for trosopplæringen, som nå er overtatt av ”kirken” fra skoleverket. At dette blir tatt på alvor er et synlig bevis med alle våre konfirmanter nå på forsommeren. 4 gudstjenester må til for å nå alle på Hvaler, gledelig og positivt! (se bilder av konfirmantene i bladet).

I løpet av sommeren vil det også bli foretatt oppussing av frontveggen på Hvaler kirke. Dette vil forhåpentligvis ikke hindre den øvrige aktiviteten i kirken, men som fotoobjekt vil vel ikke presenning og stillas gjøre seg noe spesielt. Dette er kun en overgang til det bedre!

Enda en sommer på Hvaler! Tenk hvor heldige vi er som får lov til å bo i et slikt unikt område av landet vårt, og på en slik ”fredelig” plett av vår verden. Når vi skal takke, hvor starter vi, og hvor sender vi vår takk? Vi har vel alle våre lønnkammer, men kirker og bedehus er der for at vi skal benytte oss av disse ”gudshus” til det de er beregnet

for. Menigheten og øvrige foreninger på Hvaler gjør sitt beste for å vedlikeholde og ta vare på disse kulturskattene som har vært benyttet i årtier, de er der og venter på besøk av DEG! Hele landet er dessverre inne i en trend hvor kirkebesøkene har stagnert eller går tilbake, dette retter i hvert fall vi på i sommerhalvåret. Men vi arbeider kontinuerlig med å forbedre ”den vanlige søndagsgudstjenesten”, slik at vi skal finne det kristelig oppbyggende og interessant å komme til kirkene våre. Vi ønsker å få noe tilbake ved våre kirkebesøk: En stille stund, en god preken, bli minnet om livets alvor og føle oss privilegert som får anledning til å møte vår Gud på en fin sommerdags formiddag!

”Tenk om flere folk i verden kunne kjent seg glade hver dag. Tenk om det begynte med deg!”

Ønsker hele Hvalers befolkning og alle våre ”heldige” ferierende en suveren sommer!

BR

Foto - Ragnar Bjørck

Karin minner om

Sommergjester

Det begynte straks rundt 17. mai. Jorda lå blank, nypløyd og harvet, potetene var satt, gulrøtter og persille og andre sent-spirende vekster var sådd, og så måtte man vente til heggen blomstret før bønner, erter og andre varmeelskende vekster kunne settes. Da grep mamma til kosten, bøtter, grønnsåpe og salmiakk og begav seg opp i annen etasje.

I rommet som fungerte som kombinert kjøkken og oppholdsrom da vi en gang leide huset i året før vi fikk overta stedet, skulle nå vinterens rester etter bruk som gjesterom, samt alt annet som dukker opp i løpet av en mørk årstid ut!

Hun gikk løs på spindelvev, døde fluer og kanskje til og med en muselort i krokene.

Sommergjestene våre.

Tak og vegger ble vasket og det lukket grønnsåpe over hele huset etter hvert.

Så stilnet den typen energi en stund mens hun styrte med sitt utomhus, men når det nærmet seg St.Hans og skoleferie, måtte jeg forlate mitt jenterom og flytte ned i stua for sommeren, for da skulle dette rommet gjennom samme behandling som det første. Vaske og pusse, luften sengetøy og madrasser, vaske og henge opp stivede gardiner og til slutt når dagen kom, sette inn friske blomster i vaser.

Så var endelig dagen kommet. Det var vanligvis nærmeste lørdag til St. Hans. På med pentøy, mamma med fint forkle utenpå og så av gårde i god tid før Akerø la til ved Karvikbrygga. Nå hadde det seg slik at mine foreldre egentlig ikke hadde tenkt på dette med sommergjester før det kom en dame på døra og presenterte seg og spurte vakkert om de kunne tenke seg å leie ut et par rom i sommermånedene. Da grunnen til forespørselen kom for dagen var det ikke snakk om å si nei. Saken var nemlig den at damens far var tidligere sogneprest i Hvaler Ivar Welle. Han hadde jo konfirmert mamma og var en mann hun hadde stor respekt for.

Han kom til Hvaler fra Rio der han hadde vært sjømannsprest. En stor barneflokk hadde han og det ble stor oppstandelse i menigheten da det viste seg at de to eldste jentene, som var tvillinger gikk i langbukser, og som om det ikke var ille nok - de røkte sigaretter...Men han må

Akerø ved brygga.

ha blitt en elsket prest på tross av dette, for da han dro fra Hvaler skaffet kommunen ham tomt til sommersted i Vesle-Kjenvik, en stor tomt, et sted som sønnen senere omskapte til en sjelden og berømt hageeiendom, men det er en annen historie.

Denne damen var altså en av disse tvillingene og alle barna til Welle hadde senere tilbrakt somrene sine hos foreldrene til det gikk som det måtte gå. De giftet seg, stiftet familie, og en dag var det ikke lenger plass til alle i huset.

Lykken for meg var at akkurat vi fikk denne familien som sommergjester. Når Akerø la til bryggen disse lørdagene og familien på tre, senere fire, steg i land med kofferter, esker og tilbehør var lykken fullkommen. Det ble servert kaffe og smørbrød i hagen hvis været tillot det, og praten gikk. Mannen i familien dro selvfølgelig tilbake til byen på søndagene, han måtte jo arbeide, mens fru og barna kunne tilbringe sommeren "på landet".

Jeg var en lykkens pamfilius. Jeg fikk nemlig være med på besøk til familien Welle på Vesle-Kjenvik og naboene deres på "landstedene" rundt, for dette var jo mennesker som tidligere hadde tilbrakt somrene med besøk hos hverandre. Der

lekte vi og klatret i trær og badet, ja kort sagt frydet oss over sommeren som barn gjør, og lite ante jeg at disse menneskene skulle bli ansikter og stemmer i radio, aviser og tv senere. Det jeg først forsto da jeg ble voksen var jo at det ikke var noen "hvemsomhelst" som hadde landsted på Hvaler fra 1900 og fram til 1950 tallet. De dukket altså senere etter hvert opp som operasjefer, meteorologer, forlagssjefer, kvinnesakskvinner og jeg vet ikke hva, mens de for meg var pappaer og mammaer og lekekamerater.

Det var nemlig ingen som hadde hytter på den tiden, nei, landsteder var det. Jeg fikk være med på streiftog i Arekilen for sønnen var helt besatt av botanikk fra før han begynte på skolen. Vi jaktet på kjøttetende planter, orkideer og mye rart, men av de sjeldne skulle det bare presses

Yrende badeliv.

en av hver. Han hadde skjønt hvor viktig det var. Her lærte jeg mye.

Jeg ble introdusert for sopp for første gang i livet, man spiste jo ikke det på Hvaler, men soppturer ble det mange av, og godt smakte det når man kom hjem og stekte den til kvelds. Like god var hvit-tingen etter uendelig mange deilige, dø- sige kvelder i eka etter lange soldager.

Ja, dagene på stranda hjemme, mens mammaene satt med strikketøy og kaffe og skulle passe på oss mens vi boltret oss like mye under som over vann, var også vidunderlige. Jeg husker enda hvor nytte- løst det var når de prøvde å rope oss opp av vannet før vi endte opp som skrukke- troll med blå lepper. Men svaret var som oftest ”bare hoppe en gang til, eller bare litt til” og det fikk vi som regel lov til.

Men etter tretten år med gjester i annen etasje endte det hos oss slik som det gjorde på veldig mange andre steder på Hvaler. Våre sommergjester fikk tomt i utkanten av vår eiendom og bygget sin egen hytte. Det er jo på denne måten svært mange av hyttene har funnet sin plass på knatter og knauser før tiden kom da det ble vanlig å planlegge hele felt for utbygging. Og godt for oss var det. Det førte nemlig til at vennskapet og gleden ved at de stadig vendte tilbake fortsatte. Når rutebåtene forsvant kom de jo med ferge og bil etter hvert, og i dag er de som mange andre på flittige besøk året rundt og kan ikke lenger kalles sommer- gjester.

I vårt tilfelle er det i dag datteren som eier hytta og vennskapsforholdet vi har hatt med familien i mer enn 60 år blom- strer.

Alle disse familiene som har etablert et forhold til Hvaler gjennom generasjoner

Mødrene satt og strikka.

har vært med på å utvide vår horisont, de er like glade i kommunen vår som vi som bor her, og like redde for å få den flotte naturen vår ødelagt.

Vi har nemlig i alle år hatt to typer besøk på sommertid. Denne typen men- nesker som jeg her kaller sommergjester, og den typen det var flere av under ho- tell- og pensjonattiden, men som vi finner noen av enda.. De kommer bare for å nyte sol og bad en kort tid, de kom- mer kanskje bare en gang, og er det vi i gamle dager kalte ”badegjester”. Et ord som ikke alltid har hatt god klang blant oss fastboende.

Derimot kan jeg med hånden på hjertet si at alle disse som sammen med ”mine egne” sommergjester vender tilbake år etter år er med å gjøre livet rikere og ut- vide horisonten for oss som bor her,- og takk for det.

K.L.K.

Ordføreren har ordet:

Hvaler i utvikling

Jeg vet ikke om det er riktig å si ”det er på Hvaler det skjer”, men det er i hvert fall riktig å si at det er en kommune i stor utvikling.

I følge telemarksforskningen er Hvaler i dag den 4. mest attraktive kommunen i landet. I den samme undersøkelsen ser vi at eksisterende og nyetablert næring har klatret over 200 plasser på næringsbarometeret, og er i dag nr. 8. i Norge. Det er selvsagt mange faktorer som innvirker på en slik måte. Selv tror jeg at serien ”Hvaler” har innvirket på en svært positiv måte. Hvaler har fått eksponert seg ut i det ganske land slik at vi får en formidabel økning av tilreisende som legger igjen penger til næringsdrivende. Ikke minst ser vi en rekke næringsdrivende som satser på kulturtilbud i mange forskjellige kategorier. Noen har greid å skaffe store artister som er kjent i både eget land, men også utenfor våre grenser.

Brottet som en flott kulturarena, og ikke minst en rekke kjente kunstnere er faktorer som setter Hvaler i en god posisjon som destinasjon for reiselivet.

I den sammenheng vil det sikkert være fristende å tenke ”så flott! nå trenger vi ikke gjøre mer”. Dette tror jeg vil være en uriktig tanke, siden alle kommuner i Norge er i en rivende utvikling. Jeg er derimot helt sikker på at det vil være

særdeles viktig å drive verdiskapning og nyutvikling på næringsiden nettopp nå når Hvaler er inne i en ekspansiv og dynamisk periode for å skape nye helårige arbeidsplasser og inntekter til kommunen.

En slik utvikling vil være viktig for at vi skal bestå som egen kommune i overskuelig fremtid. Selv er jeg overbevist om at det å ha eierskap og identitet til egen kommune er en av de viktigste drivkreftene i det private næringslivet for verdiskapning. I den sammenheng skjer det mye i disse tider. Næringslivet ser at nettopp Hvaler vil være et satsingsområde, og vi har derfor fått en rekke henvendelser i forbindelse med rullering av kommuneplanen, der private bedrifter ønsker å skape nye helårige arbeidsplasser i Hvaler kommune.

Jeg tror vi går særdeles spennende tider i møte i forbindelse med nyskapende næringsutvikling i Hvaler, der vi kanskje vil se en verdiskapning i en helt annen målestokk enn det vi vanligvis er vant til, men samtidig i et tempo som må være slik at utviklingen ikke oppleves som negativ.

Ønsker dere alle en riktig god sommer i en herlig kommune som utvikles.

Eivind Norman Borge
Ordfører

TEARS IN HEAVEN

– ERIC CLAPTON OG HANS TRO –

Mange av oss kjenner og er betatt av sangen "Tears in heaven". Den er skrevet og komponert av den verdenskjente engelske bluesartisten Eric Clapton. Sangen ble til etter en tragisk ulykke. Claptons sønn Conor på 4 år døde etter et fall ut av et vindu i New York i mars måned 1991. Sorgen og sjokket satte ham ut i lang tid. Noen av bearbeidningen besto i å skrive denne sangen. Han undrer seg: Får vi møtes igjen? Kjenner han meg igjen da?

Clapton forteller i sin selvbiografi fra 2007 hvordan det holdt ham oppe å snakke om sorgen blant trofaste venner. Da gjentok han en fortelling fra den gang han fikk behandling for avhengighet av alkohol og narkotika. Helt på bunnen knelte han ned på gulvet, og ba.

Han ba om hjelp til å bli og holde seg edru. Der og da forsvant suget, forteller han. Han fikk en fysisk forvisning om at hans bønn var hørt. Fra den dagen forble han edru.

Med denne erfaringen av en kraft utenfra som kunne hjelpe ham med det han selv følte avmakt for, visste han at han også kunne komme gjennom tapet av sønnen Conor. Samme hvor smertefullt det ville være.

For Eric Clapton var musikken og gitaren en redning og gudegave. Han komponerte og skrev seg gjennom sorgen. Flere sanger ble til, men den mest kraftfulle, som han selv skriver i selvbiografien, var "Tears in Heaven". Opprinnelig var de aldri ment for

publikum. ”Jeg bare skrev dem for ikke å bli gal”, skriver han.

Etter sterke oppfordringer lot han sangen bli brukt i en film. Noen sa: ”Denne sangen kan bli til hjelp for andre”. Filmen ble ingen suksess, men singelplata med sangen ble en enorm suksess. Den neste LP-plata Clapton ga ut hadde ”Tears in Heaven” med, og den ble hans mestselgende til alle tider. Clapton opplevde det som en støtte til ham i sorgen over sønnen.

Verre ble det å fremføre ”Tears in Heaven” på konserter. Da ga publikum så mye lyd fra seg at Clapton knappst kunne høre sin egen stemme. Han ble både sint og skuffet over at publikum ikke lyttet på det sangen handlet om. Han var nær ved å droppe den fra repertoaret, men fant i stedet en annen plassering av den i konsertene og fant en måte å roe publikum ned før den kom. Eric Clapton fant ingen gode svar for tankene på spørsmålene han stilte i Tears in heaven. Men han fikk ro til å leve med sorgen og gåtene. Hans møte med Gud da han knelte på gulvet gjorde at han hadde funnet et sted han kunne vende seg til, skriver han. ”Et sted jeg alltid hadde visst at var der, men som jeg aldri egentlig ønsket eller trengte å tro på.”

”Fra den dagen”, skriver han, ”har jeg aldri unnlatt å be morgenbønn på mine knær om hjelp. Og aftenbønn for å uttrykke min takk for livet og at jeg fortsatt er edru. Jeg velger å knele fordi jeg trenger å ydmyke meg når jeg ber. Og med mitt ego, er det en god måte å gjøre det.”

”Hvis du spør”, skriver Clapton, ”hvorfor jeg gjør dette, så er svaret: fordi det virker. Jeg forlot kirke og menighetsliv og dro ut på reise i den store verden. Jeg fant Gud i musikken og kunsten. På en måte var Gud alltid nær meg, men endelig lærte jeg å snakke med ham.”

Selvbiografien slutter slik: ”Musikken overlever alt, og vil slik Gud er det, alltid være til stede. Den trenger ingen hjelp og hindres ikke av noe. Den har alltid nådd frem til meg, og med Guds velsignelse og tillatelse vil den alltid gjøre det.”

Opplysninger og sitater er oversatt fra: Eric Clapton. TheAutobiography. By Eric Clapton with Christopher Simon Sykes. Century, London 2007.

Øystein Spilling.

Vennskapskontakten

Alfonso, leder i Clide og rektor ved skolen.

Bakgrunn:

VHZ ble stiftet 9. november 1999. VHZ er religiøs og partipolitisk nøytral og skal blant annet fremme gjensidig sosial og kulturell kontakt mellom de to samfunnene. Vi kan også yte bistand. 10 mai 2006 kom samarbeidet formelt i orden, da vedtok politikerne i Hvaler kommune å ønske Zacapa kommune velkommen til vennskapssamarbeid. I Rio de Janeiro var det en FN - konferanse om miljø og utvikling i 1992. Her ble det vedtatt en handlingsplan for det

21. århundre som ble kalt Agenda 21. For første gang henvendte FN seg til verdens kommuner og utpekte disse til å arbeide med bærekraftig utvikling. Fredrikstaderklæringen ble underskrevet av en rekke kommuner og deriblant Hvaler i 1998.

I Norge er det mange slike vennskapskontakter, fellesbetegnelsen for dem er Vennskap - Nord/Sør, en organisasjon som støttes av NORAD. På Hvaler ble lærere og foreldre ved Åttekanten skole

Hvaller Zacapa!

sentrale i dette arbeidet. Disse vennskapskontaktene blir sett på som viktige for freds- og utviklingsarbeidet rundt i verden. Mange bekker små, lager en stor å!

Om Zacapa:

Zacapa ligger i høylandet og er en kommune øst i Guatemala med ca 59 000 innbyggere. De fleste er fattige bønder uten egen jord, som ofte må reise fra familien sin for å ta arbeid andre steder. Mange barn er underernærte og trenger støtte til skolegang.

CLIDE er en frivillig Luthersk organisasjon, som arbeider for de aller fattigste og er vår kontakt i Zacapa. Gjennom CLIDE støtter vi 20–25 elever ved El Terrero ungdomskole, slik at de kan få mulighet til kunnskap og utdanning. Denne støtten overtok vi, da Kirkens Nødhjelp måtte prioritere andre p.g.a. stor nød. Alternativet hadde vært at elevene ble uten skole. Vi har god dokumentasjon på at pengene kommer fram, og hvert år får vi mange takkebrev fra elevene ved skolen.

Besøk i den guatemalanske ambassaden.

VHZ:

I løpet av disse årene har det flere ganger vært utvekslet besøk mellom de to vennskapskommunene, til glede og inspirasjon for begge parter. Siste gang var i mai 2008. Da hadde vi besøk av to representanter fra Clide, rektoren på El Terreroskolen og to elever fra skolen i ti dager.

Ellers arrangerer vi kirkekaffe en gang i året. Hvert år har vi møte med konfirmantene, da forteller vi om solidaritetsarbeidet vårt.

Elevene blir litt kjent med Guatemala og de får se film om religiøse feiringer. Konfirmantene skriver også brev til elever ved El Terreroskolen.

På bygdedagen selger vi håndverk fra Guatemala til inntekt for Guatemala. En gang i året har vi åpent møte om Guatemala. I år var det Hanne Lunder som bidro med sitt frodige og fargerike engasjement. Samme dag var ambassadørparet på besøk her, og da fikk vi mulighet til å vise fram vakre Hvaler.

Det var hyggelig å invitere dem hit, for 4. februar de tre siste årene har de invitert alle vennskapskontaktene til den guatemalanske ambassaden. Da kommer det folk fra det ganske land og det var på et slikt møte ambassadøren ytret ønske om å få besøke de enkelte gruppene.

Pengestøtten til El Terreroskolen får vi fra gaver og diverse bidrag.

Foreldrene ved Åttekanten skole har vært spesielt trofaste til å bidra med pengegaver. Vi mottar også årlig offergave fra Hvaler menighet. Nå vil vi gjerne benytte anledningen til å takke for alle små og store bidrag som vi får i løpet av året. Tusen takk!

I dag har vi ca 50 medlemmer og flere er hjertelig velkommen!

Planer framover:

Formålet med vennskapskontaktene skal blant annet være å utveksle sosial og kulturell kontakt. Derfor vil vi prøve å utvide kontakten med El Terreroskolen med tanke på et tettere samarbeid om skole, utdanning og kulturarbeid. Til dette arbeidet vil vi få støtte fra Vennskap Nord / Sør.

Kunstlotteri:

I år skal vi starte med noe helt nytt. Vi arrangerer et kunstlotteri. Flere kunstnere fra Hvaler har bidratt. Dere vil finne loddselgere både på Kiwi og hos Bakeren. Flotte bilder fra både Eva Lange, Øivind Sand, Arild Ådnem med flere finnes til utlodning. Ved å kjøpe lodd kan du støtte et verdifullt prosjekt som hjelper ungdom til å komme seg ut av fattigdommen. Hjelp til selvhjelp, det mest verdifulle vi fra vår rike del av verden kan bidra med! Det koster lite for oss, men har uendelig verdi for dem det gjelder.

Jorunn Lydersen

En av kunstgevinstene.

Ingen andre hender enn våre

Hva er menighetens oppgave i samfunnet og i verden i dag? Det er et stort spørsmål. Men kanskje svaret er enklere enn vi tror....

Det fortelles om en kirke i England som ble svært ødelagt i et bombeangrep under den andre verdenskrig. Da krigen var over, kom folk i menigheten sammen for å begynne og gjenreise kirken. Det aller meste kunne bygges opp igjen slik det opprinnelig hadde vært, men det var ett problem som gjenstod: Den store Jesus-statuen var gått i stykker, og hendene manglet.

De diskuterte og grublet på hvordan de best kunne sette i stand statuen. Hvordan skulle man gå frem for at statuen igjen skulle bli så lik originalen som mulig?

Etter mye diskusjon fram og tilbake kom til slutt en av de eldste med et forslag som de andre medlemmene umiddelbart sa seg enig i.

Statuen skulle få stå der uten hender, og ved siden av statuen satte de opp et skilt med ordene: "Kristus har ingen andre hender enn våre".

*Herre Jesus,
Du har ingen annen kropp på jorden
enn våre kroppar,
ingen andre hender enn våre hender,
ingen andre føtter enn våre føtter.*

*Det er gjennom våre øyne
din medfølelse skal skue utover verden.*

*Det er ved hjelp av våre føtter
du fortsatt kan vandre rundt
og gjøre det gode.*

*Det er ved hjelp av våre hender
du i dag velsigner mennesker.*

*Velsign våre sjeler og våre kroppar,
slik at vi kan være til velsignelse
for hverandre.*

Amen.

(Teresa av Avila)

Med ønsker om en god og velsignet sommer til dere alle.

Hilsen Lisa

Barne- og ungdomspresten.

Tanker i tiden

Taknemlighet

I disse dager er pensjonsreformen ofte i nyhetsbildet. Sist vår var også preget av streiker for høyere lønn og gode pensjoner.

Jeg fikk imidlertid et lite "flashback" under streikene i våres. Jeg er født i 1956 og har opplevd en voldsom endring i landet vårt de siste 55 årene. I 1956 visste ingen hva "Barne-tv" var, telefonen var en sjeldenhet i de tusen hjem, bilen var ikke allemannseie og kroneisen, ja den kostet 1 kr.

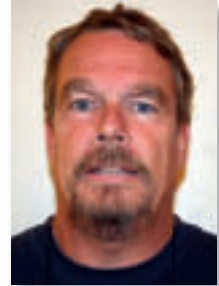
Min farfar ble født i 1896, tenk hva han opplevde av forandringer fra fødselen og frem til 1976, da han døde. Farfar var egentlig "gammel" dagen etter at han sto til konfirmasjonen. Da hadde han fått "voksendress" og sixpence til å ha på hodet. Bildet av ham som 14 åring viser en "voksen gutt" med helt andre forutsetninger for livet enn dagens

14 åring har. Han jobbet som gårdsgutt i flere år etter konfirmasjonen. Opp klokken 04.30 for å gjøre klart i fjøset, om sommeren var han gjeter for sauene ute i skogen. Så stiftet han familie, han giftet seg med Ingrid og fikk 6 barn i rask rekkefølge. I denne tiden jobbet han som veivokter, han hadde en sykkel

og ei skuffe, og om sommeren syklet han rundt og fylte i hullene på grusveiene. Om vinteren skyflet han snø for hånd på den samme

veistrekningen. Ved siden av drev han og Ingrid et lite småbruk med noen sauer, høns og griser. Han hadde ei gresseng slik at dyra hadde vinterfôr og han hadde en potetåker.

Farmor og farfar hadde vel egentlig jobb 12 timer om dagen 365 dager i året. På slutten av 50 tallet tok han hyre sammen med to av sønnene sine på en hvalfangerbåt i Sandefjord, og det ble noen sesonger i Sørishavet. Etter endt karriere som hvalfanger fikk han jobb på en cellulosefabrikk hvor han jobbet som en vanlig fabrikkarbeider til han var 65 år. Da orket ikke kroppen mer og han fikk tilbud om å være vaktmann på fabrikkens natten. Dette gjorde han frem til han ble pensjonist, 70 år gammel. Ingrid hadde i alle disse årene ansvaret for barn og hjem. Hun sørget for matpakker til hele familien som skulle på skole og jobb, hun tok seg av dyra på låven når farfar var på jobb, hun saftet og syltet og hermetiserte mat. Jeg tror begge to jobbet enormt mye. Så ble som sagt farfar pensjonist, og

han kunne lene seg tilbake og nyte livet, trodde alle. Neida, da fortsatte han med småbruket sitt, stelte med dyra, hyppet poteter, løp rundt langt inne i skogen om høsten og sanket sauer. Intet latmannsliv verken for han eller Ingrid. Han tillot seg imidlertid en luksusting hver eneste dag, nemlig en middagshvil på en slagbenk på kjøkkenet.

Da han var ute i postkassa og hentet inn sin første pensjon, som kom på et utbetalingskort, var hans reaksjon på den enorme sum av kr 1900.- som følger: "Detta er da for gæli Ingrid, her går jeg rundt og gjør ingenting om dagen og får lønna i postkassa hver måned. Tenke seg til å få penger for ikke å gjøre noen ting!"

Etter å ha vært "ærbeskær" i over 60 år så er jo det en konklusjon på ordet pensjon, som gir meg en ny mening av ordet "takknemlighet"

Jeg skal prøve å beskrive Håkon, min farfar. Stor og kraftig, med masse grått hår, kraftig hake og "snille" blå øyne og svære ører. Han gikk alltid i "blåbukser" og rutete flanellskjorte og hadde som oftest lange grønne gummistøvler på bena. Om sommeren når han skulle bade var kroppen helt krittende hvit med unntak av ansiktet og underarmer, i tillegg hadde han en liten brun v der skjorta var åpen i halsen. Han var sterk som få og klaget aldri på noe som helst.

Hver lørdag tok han sin blå sykkel og syklet til samvirkelaget for å handle. Der fylte han sin grå sekk med nød-

vendige matvarer osv og syklet hjem igjen. Hvis barnebarna var på besøk, var alltid utpakkingen av sekken forbundet med stor spenning. Vi satt der å så på de svære nevene hans som kom opp fra sekken med mel og sukker og andre nødvendigheter for å ha mat på bordet. Når alle var sikre på at nå var det tomt, så dukket det opp noen små melkesjokolader til barna, en til hver. Det var lørdagens høydepunkt, og vi små var svært takknemlige for denne gaven fra farmor og farfar. Takknemlighet i en annen utgave enn dagens?

Gode minner om en generasjon slitere som var takknemlige over å ha mat på bordet hver dag, dette viste de ved å alltid be en bordbønn før de inntok maten. De ba til Gud hver kveld under et stort bilde av Jesus. De gikk i menighetens gudstjeneste på søndager og ga av sine hardt opptjente penger til dagens offer. "For det er alltid noen som har det verre" sa han farfar. Hvis vi barnebarna var på besøk ble det ikke tur til menighetshuset, men da tok de på seg pentøyet etter frokost og hørte på gudstjenesten på radio. Deretter spiste vi middag klokken 13.00 før farfar og farmor skiftet til arbeidsklær igjen. Dyra skulle jo ha stell denne dagen også.

Jeg er utrolig takknemlig for å ha fått oppleve disse to menneskene, to slitere, som var så varme og gode mot omgivelsene sine.

Dag Skinnes

"Spelet om Heilag Olav", Stiklestad

Det er olsok. Sommerværet er på sitt beste. Kveldssola gyller. Tribunene på Stiklestads friluftsscene er fullsatte. Publikum lar seg trollbinde av "Spelet om Heilag Olav". Vi lar oss føre nesten tusen år tilbake i tid, til slaget på Stiklestad i 1030 og til de banebrytende hendelser som da fant sted i vårt lands historie.

På gården Sul i nærheten av Stiklestad bor en fredelig bondefamilie. I juli 1030 havner de midt i sentrum for veldige handlinger om hvem som skal ha makt over landet. Det går rykter om at vikingkongen Olav Haraldsson, også kalt Olav Digre, er på vei for å ta tilbake den makten han hadde mistet i 1028. Dette liker mange bønder svært dårlig. De synes de har fått mer frihet under ladejarlenes styre og stell og organiserer derfor en tallrik bondehær, 14000 mann anslås det,

ledet av Tore Hund, for å gå imot Olav og hans menn, som bare telte 3600. På Sul har bonden Torgeir allerede latt seg døpe, så deres støtte går til Olav.

Folkene på gården får nyss om at kong Olav og noen av hans hærmenn ønsker å raste og deretter overnatte på Sul. Følget kommer og slår seg ned på tunet for natten. Det skjer noe i enkeltmenneskers liv i møte med kong Olav. Flere på gården lar seg døpe og kommer til tro. Blant dem den yngste datteren, Gudrun. Ved morgengry drar kongsfølget videre for å møte bøndene til kamp. En kamp som må komme.

Gamal-Jostein, gårdens eldste, bestemmer seg for å følge etter for å få med seg hendelsene på nært hold. Meldingen om kong Olavs død og at mange skal være falt i slaget, når utover dagen de gjenværende på Sul. Seierherrene, blant dem Tore Hund kommer ridende inn på tunet med bonden selv og hans sønner som fanger. Tore Hund er lenge nådeløs i sin

leting etter Harald kongsbror som han tror gjemmer seg på Sul, helt til han ser Gamal-Jostein komme inn på tunet. Gamal-Jostein forteller at han som var blind, har fått synet tilbake! Det skjedde da han rørte ved den døde kongen. "Olav var en hellig mann", sier Gamal-Jostein.

Et mektig stykke! Gripende! Flotte skuespillerprestasjoner! Vakker musikk! Vi hører kommentarene etter endt forestilling og istemmer dem. Det er virkelig en stor opplevelse å overvære teaterstykket, som er ført i pennen av forfatteren Olav Gullvåg. Musikken er signert Paul Okkenhaug. Stykket ble urframført på Stiklestad i 1954 og har siden årlig vært spilt samme sted. Friluftsscenen er med sine tre mål Nordens største. 300 skuespillere, en blanding av amatører og

profesjonelle, fyller rollene. "En fin miks som fungerer meget bra og som virker inspirerende på alle parter", har regissøren Bentein Beardson uttalt i et intervju.

"Spelet om Heilag Olav" inngår i en åtte dager lang festival kalt Olsokdagene på Stiklestad. Uka igjennom er det et stort mangfold av aktiviteter som konserter, utstillinger, foredrag, aktiviteter for barn. Stiklestad kirke, den vakre middelalderkirken, står sentralt med gudstjenester og andre arrangementer.

Et lite historisk tilbakeblikk fra Olav Haraldsson til Olav den Hellige

Vikingen Olav Haraldsson så det som sitt kall å samle Norge til ett rike. På vei hjem fra tokt i 1013-1014 overvintret han i Normandie. Her fikk Olav mange

kristne impulser og lot seg døpe i Rouen. Vel hjemme i Norge begynte han å opparbeide seg makt og å kristne landet. Landet styrte han fra Borg, Sarpsborg, byen som han grunnla i 1016. Han lot etter hvert bygge en voll rundt hele byen. Deler av den finnes den dag i dag.

Kristendommen begynte å få fotfeste i Norge. I år 1023 fant en viktig begivenhet sted. Det ble holdt kirkemøte på Moster. Kristenretten skulle vedtas. Slik begynte loven:

”Det første i vår lov er at vi skal bøye oss mot aust og be til Kvite Krist om godt år for fred, at vi må halde landet vårt bygd på drotten vår ved helse. Han være vår ven og vi hans vener og Gud være åt oss alle.”

På lagtingene rundt omkring i Norge ble det besluttet at kristendommen skulle innføres. De første steinkorsene ble reist og boltet fast i norsk grunnfjell, et synlig symbol på sedeskiftet i vårt land. En rekke lover så dagens lys, lover som grep inn i menneskenes liv. Kirker skulle bygges i hvert fylke. Biskopen skulle tilsette prester. Innen hver fylkesgrense fikk man ansvar for kirkenes vedlike-

hold og prestenes underhold.

Olav reiste mye rundt for å holde ting med bøndene og for å lese opp kristenretten.

Evangeliet om Kvite Krist var noe helt nytt. Å høre om Guds godhet og kjærlighet som skulle praktiseres i nestekjærlighet, bød på mange utfordringer. Over gamle hedenske offersteder ble det bygget kirker.

Olavs fall på Stiklestad innebar det endelige gjennombrudd for kongedømme og kristendom i Norge. Det begynte etter hvert å gå historier om undre som skjedde ved den døde kong Olavs grav. Ett år etter sin død ble han erklært for helgen, ikke bare her til lands, men langt utenfor Norges grenser. Pilegrimer begynte å valfarte til Nidaros og helgenkongens grav.

Byggearbeidet på den første steinkirken over St. Olavs gravsted startet ca 1070 og stod ferdig rundt år 1300. Siden er Nidarosdomen restaurert, reparert og ombygd mange ganger. Den har en lang og spennende historie fra den ble påbegynt og til våre dager.

Det var den romersk-katolske kirke som ble etablert etter Olavs død. I de 500 årene som fulgte før reformasjonen, ble det bygget mange kirker og klostre i vårt land. Dette ble avgjørende for den videre kristningen av landet.

Olsok

Olsok, den 29 juli, til minne om vikingkongen Olav Haraldsson som ble helgenkongen Olav den Hellige er en merkedag i vår historie. Olsok markeres

i kirker landet over, kanskje spesielt i kirker som kan føres tilbake til middelalderen.

I mange år var det tradisjon å feire dagen også i vår egen, vakre middelalderkirke, Hvaler kirke, med påfølgende kirkekaffe og rømmegrøt. Det ble også arrangert pilegrimsvandring til steinkorset på Røds-hodet med korte stans underveis hvor historien om Hellig Olav ble gjenfortalt. Steinkorset ble reist i forbindelse med feiring av 1000 år med kristendom i landet.

Martyrøksa som Olav ble drept med på Stiklestad kom inn som motiv i det norske riksvåpen allerede på 1200-tallet og har vært der siden. Den stolte løven som også er med i riksvåpnet vårt, var vel neppe med på Stiklestad?

Stiklestad med Trondheim

”Spelet om Heilag Olav” bør oppleves og gjerne flere ganger!

Mange arrangerer turer til Trondheim med Stiklestad.

Reiseselskapet Oppland Arrangement er AS, Etnedal, er en av dem. (www.opp-larr.no). Olsoktur av tre dagers varighet til vakre Trondheim med Stiklestad og med billetter til ”Spelet om Heilag Olav” inkludert, står på programmet deres årlig.

Kombinasjonen Nidarosdomen-Stiklestad utgjør en fin ramme omkring olsokfeiringen. Nidarosdomen er en nasjonalhelligdom og har et besøkstall på rundt 400 000 årlig. Gjestene kommer fra hele verden. Det er en fin opplevelse å lytte til vakker musikk og ord til ettertanke under katedralenes mektig hvelv.

På bussreisen fram og tilbake Oslo – Trondheim opplever man Norges vakre natur. Sjøfører og reiseleder Anders Lunde deler gjerne av sin kunnskap om interessante historier knyttet til steder langs reiseruten: Dale-Gudbrand som skal ha vært en av de mektigste bondehøvningene i Gudbrandsdalen på 1000-tallet. I møte med Kong Olav lot han seg kristne. Prillar-Guri er en av de mest berømte personene fra slaget ved Kringen i Gudbrandsdalen i 1612, og mye, mye mer. I fjellsiden i Oppdal troner et av Røkkes (”vår tids Dale-Gudbrand?”) hyttepalasser som et Soria Moria i sommersolen.

Ellen Bjørnvall Vikør

GOD TUR!

Under himmelbuen

= Fredrikstad er et magasin som selges av tidligere og nåværende rusmisbrukere, for hvert magasin tjener selgeren 25 kroner, og tjener slik en ærlig slant. Det er mye lærerikt og tankevekkende i disse magasinene, og jeg leser dem fra perm til perm.

I magasinet = Fredrikstad nr 5 2011 står det en rystende artikkel. En av selgerne av magasinet, Ole Morten forteller deler av sin historie. Han forteller om

en oppvekst hos en mor som ikke skulle hatt barn, en far han knapt har sett og storbrødre som tok ham med ut på et liv han langt i fra burde ha blitt kjent med. 8 år gammel var Ole Morten den tøfeste gutten i gata og full for første gang. Fra han var 9 år drakk han regelmessig. 9 år gammel var også første gang han overnattet i et fengsel. Moren hans ba barnevernet ta seg av ham da han var 11 år, men det skjedde ikke.

Han flyttet i stedet med mor til Sandefjord hvor han etter en kort tid kom med i et rusmiljø med hasj og senere heroin. I to år bodde han ute på gata bak noen søppelkasser fra han var 14 til 16 år, med to frakker han hadde fått av Frelsesarmeen til tak. Bare et barn. Siden ble hans liv ut og inn av fengsler, til sammen har han sonet nesten 15 år i fengsel i tillegg til varetekter. Nå lever han et tilnærmet "normalt" liv med kjæreste, to barn og metadon. Hvordan kan barn i Norge oppleve en slik oppvekst? Dette handler ikke om de harde trettiårene eller for hundre år siden. Ole Morten må ha vært født omtrent i 1965, han begynte antakelig på skolen i 1972.

Ole Morten kom helt sikkert ikke på skolen hver dag med hele, rene og nystrøkne klær. Han hadde sannsynligvis ikke matpakke med seg hver dag, om noen. Han hadde antakelig ikke orden på pennal og bøker. Han ble nok ikke invitert i bursdag til de andre guttene, eller ropt inn til boller og saft av moren til en klassekamerat, eller bedt på vafler hos naboen. Jeg tipper han var en liten, redd gutt som ikke visste hvordan han skulle oppføre seg sammen med andre, det hadde han ikke lært.

Vi kan se for oss en sammenhengende rekke av opplevde nederlag og avvisninger, og en sammenhengende rekke av systemsvikt, så vel som svikt fra enkeltpersoner.

Noen må jo ha sett ham? Familien til mor eller far, lærere, rektor, helsesøster, skolelege, naboer, foreldre til klassekamerater, prest?

Det er mange spørsmål som melder seg i kjølvannet av en slik fortelling som den Ole Morten står fram med, og få svar. Det er også mange vinklinger å fortsette denne lille ytringen med, jeg velger to: For det første håper jeg at Ole Morten får lov til å leve et verdig liv videre. Han fortjener å oppleve respekt og likeverd fra medmenneskene sine og få den hjelp han behøver. For det andre tenker jeg; kunne dette ha

skjedd i dag? Svaret må nok dessverre bli ja. Det er lett å snu ryggen til og tåle "så inderlig vel den urett som ikke rammer en selv." Det er vanskelig å blande seg og bry seg, men det finnes gode måter å bry seg på, ved å bry seg om. Jeg skulle ønske at jeg ble flinkere til å bry meg om, og til å ta kontakt på en god måte. Det er et flott slagord som ble lansert den gangen "Mental helse" sto for TV- innsamlingen. "Ingen er bare det du ser" het det. Det er så sant, så sant. Jeg vil be om å bli flinkere til å se det jeg ikke ser og få mot til å bry meg om.

*Guds kjærleik er som stranda og som graset,
Som vind og vidd og jord og allheims rom.
Vi fridom fekk å bu der, gå og koma,
Å seia ja til Gud og seia nei.
Guds kjæleik er som stranda og som graset,
Som vind og vidd, og jord og allheims rom.*

Tekst Anders Frostenson,
oversatt av Alfred Hauge.

God sommer.
Hilsen *mormor*.

Kirkevalget 2011

1 Bjørn Rognlien, 1940
Asmaløy, Gjervalg

2 Anne Gyro Karlsen, 1971
Vesterøy, Ny

3 Einar Moland, 1952
Kirkeøy, NY

4 Inger Lise Ottersund,
1954 Spjærøy, Gjervalg

5 Monica Garcia de Pre-
sno, 1969, Asmaløy, Ny

6 Kim-Eirik Ballowarre,
1977, Asmaløy, Ny

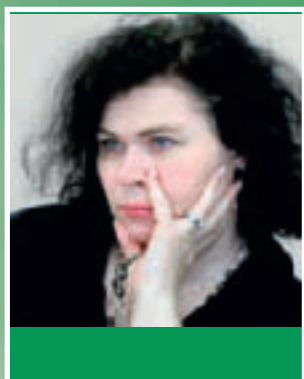
7 May Kirsti Midtby, 1944
Asmaløy, Gjenvalg

8 Helge Fredriksen, 1942
Asmaløy, Gjenvalg

9 Eva Erichsen, 1950
Asmaløy, Ny

10 Anne May Sandvik Olsen,
1965, Kirkeøy, Ny

11 Lars Egil Lande, 1974
Vesterøy, Ny

12 Laila Helen Larssen,
1958 Asmaløy, Ny

13 Kjersti Dolve, 1966
Kirkeøy, Ny

Konfirmantene

Konfirmantene i Hvaler kirke søndag søndag 8. mai

Tina Alme
Scott Sander Bustgaard
Håkon Hov Martinsen
Maria Lunde Nilsen
Nils-Otto Bustgaard Nilsen
Fredrik Nordeng
Alexandra Olsen
Leah Elise Robstad
Kristian Øren Skibstad
Karoline Trondsen
CarolineUtstad
Henriette Østholm

våre 2011

Konfirmantene i Spjærøy kirke lørdag 14. og søndag 15. mai

Fredrik Alstad-Johansen
Emil Arntsen
Tobias Eriksen
Hannah Fredheim
Vanessa Gautun
Silje Isabel Harjo Gulbrandsen
Alexandra Holt
Jakob Holter
Sofie Wilhelmine Jacobsen
Julie Pauline Jensen
Helene Karlsen
Preben Karlsen

Jørgen Kjenne
Madelen Kvadsheim
Helle Lindalen
Ida Helene Nilsen
Anna-Elen Nilsen
Maria Elisabeth Putkowski
Andreas Sandvik
Kristine Skinstad
Harald Skjulhaug
Elise Solvang
Lene Therese Storehjelm
Jørgen Svendsen

30 Sommer 2011

Solfyllt avslutning på Sauevika

Alle foto: Kristine Skinstad

Siste helgen i april inviterte vi årets konfirmanter til leir på Saujevika. Å! For en flott avslutning på konfirmasjonstiden! Sol, blå himmel og deilige varmegrader hele helgen! Noen startet badesesongen med hele seg og noen litt mer forsiktig med tørne i denne omgang. Vi padlet, vi hadde kasse-stable-konkurranse, vi spilte volleyball på stranda, vi grillet og sang og hadde samlinger.

Når dette skrives så er også konfirmasjons-gudstjenestene vel overstått. Så da vil vi benytte denne anledningen til å si tusen takk for mange flotte opplevelser og samtaler sammen med dere! Dere er fantastiske ungdommer og vi ønsker dere alt godt!

Mange varme hilsner fra
Øystein og Lisa.

Hvor går vi videre?

Tekst og foto
Cecilie Fjellholdt

Det er nå et helt år siden vi i 95-kullet stod til konfirmasjon og ting har forandret seg. Tidligere har vi kun måttet ta små og ubetydelige valg, men nå kommer et stort og krevende ett. Valget handler om fremtiden!

Lill-Marthe Larsen

Hvilken linje har du søkt på?

Jeg har søkt på helse og sosial.

Hvorfor har du valgt å søke akkurat på denne linjen?

Jeg liker å jobbe med barn og mennesker generelt, derfor føler jeg denne linjen passer best for meg.

Har du noen planer om hva du skal utdanne deg som? Hvorfor?

Jeg er ikke helt sikker enda, men barnepsykolog eller sosionom er noe som

høres interessant ut, siden jeg liker å hjelpe mennesker som har det vondt.

Gleder du deg til å bytte skole?

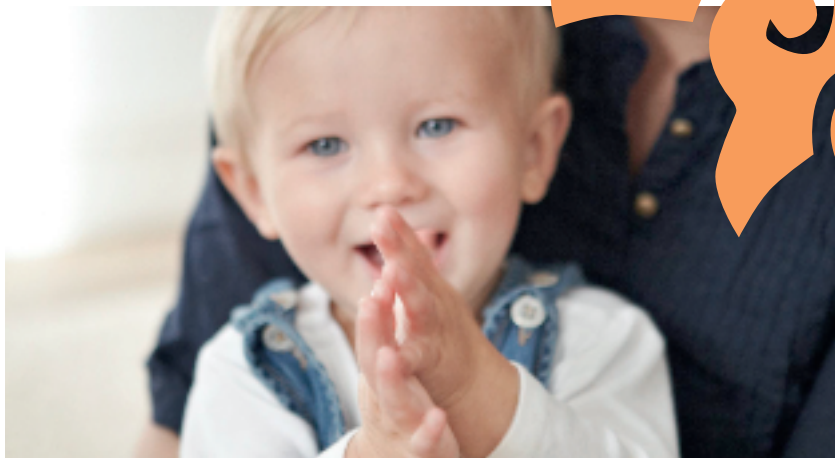
Ja, fordi det er alltid fint med noen forandringer. Jeg kommer så klart til å savne de menneskene jeg har gått på skole med i ti år, men jeg kommer forhåpentligvis ikke til å miste kontakten med alle. Dessuten kommer jeg til å møte nye mennesker og få flere venner.

Det neste halve året vil bestå av mange forandringer. Ny skole, nye lærere, nye venner er noe mange gleder seg til, men tanken på å miste de vi allerede har, svekker en del av gleden.

95-kullet er en gjeng med ungdommer som passer perfekt sammen, og tanken på å ikke hver dag skulle se disse fantastiske menneskene skremmer oss alle.

La oss dele!

Hva vil du dele?

Hva vil du gi videre?

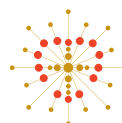
Barn og unge inviteres til å bli kjent med den troen de er døpt til - og å være en del av en raus og tydelig kirke der livet leves i tro, håp og kjærlighet.

En omfattende reform av kirkens trosopplæring er igang i Hvaler menighet. Målet er at alle dømte mellom 0 og 18 år skal få tilbud om trosopplæring, som en følge av Stortingets vedtak fra 2003 om en fornyet trosopplæring for alle dømte i Den norske kirke.

Nye tiltak som babysang, tårnagenthelg for 8-åringene, Lys Våken for 11-åringene er eksempler på dette. Og mer vil komme i årene framover! Trosopplæringen tar sikte på å møte alle dømte barn og unge jevnlig. Sammen skal vi utforske hva det vil si å være døpt og hva det innebærer å tilhøre en kristen kirke. Les mer om trosopplæringen på Hvaler menighets hjemmesider.

DEN NORSKE KIRKE
Hvaler menighet

STØRST AV ALT
TRO • HÅP • KJÆRLIGHET

6-åringenes nye trosopplæringsprosjekt

Søndag 29. mai var 6-åringene for første gang spesielt inviterte til Hvaler kirke til et nytt trosopplæringsprosjekt. 9 seksåringer møtte og fikk CD og bok, samt var hovedgjester under hele gudstjenesten. Søndagens prest, Lisa Holm Johansen leste for barna historien om Sakkeus, den rike mannen som hadde jukset til seg sin rikdom, og som gjerne ville treffe Jesus.

En hyggelig søndag formiddag. Takk til Lisa, Mona, Magne, Arnfinn, Annebeth og Einar som hadde forberedt og dro i trådene.

Kirken var pyntet med ballonger i alle farger, og barna satt under hele gudstjenesten på gulvet foran hos Lisa.

Etter gudstjenesten var det natursti med oppgaver i skogen rundt kirken og grilling. Ole Petter konsentrerer seg om å treffe bøtta med konglen.

6-åringene sammen med Annebeth, Lisa, Siri og Frøydis. Siri og Frøydis sang flere ganger under gudstjenesten både sammen med 6-åringene og alene.

Formiddagstreffens - "Ut i det blå"

Nok en fin opplevelse for 30 deltakere på vår årlige "opplevelses-tur"! Den 4. onsdag i mai hvert år, tar vi en tur "bort" fra Hvaler for å oppleve noe annet og spennende andre steder i våre områder.

I år gikk turen til Bogstad Herregård, Peder Ankers hjem, ved Bogstadvannet nederst i Sørkedalen. Her inne under Holmenkollåsen ligger også Norges første golfbane med flotte parkområder. Herregården ble en opplevelse for de som ikke hadde vært her tidligere. Vi startet med en god formiddagskaffe med noe godt å bite i, hvoretter vi fikk en flott guiding rundt omkring inne og ute på gården. Dette var en av de første "storgårder" i Norge, hvor et sommerhus på landet ble ombygd og benyttet til bolig og forretningscenter. Familiene som bodde på Bogstad var alle knyttet til trelast og trelasthandel som ga grunnlaget for "rikdommen". Ungdommene i slekten ble sendt ut i

Europa for å lære seg språk, dannelses og hvordan de skulle styre en stor forretningsdrift. Bygningen som vi ble geleidet gjennom hadde flotte mottakelsesrom, saler av forskjellige kulør og størrelser samt selvfølgelig en ballsal. Alt var rikt dekorert med bilder av familiene, samt malerier av kunstnere fra hele Europa, alt plassert symmetrisk og punktlig i alle rom. At slike kunstsatter er tilgjengelig for allmenheten skyldes at de tre søstrene som var de siste eierne av Bogstad, skjenket alt til "det offentlige", slik at flest mulig skulle ha mulighet til å finne ut hva som hadde foregått på Bogstad. Møbler og inventar for øvrig er autentisk med slik det var da huset

var bebodd. Antagelig Norges viktigste politiske og finansielle høyborg da landet ble selvstendig fra 1814 og langt inne på 1900-tallet. Både den første statsministeren og finansministeren kom fra familiene på Bogstad - Peder Anker - og Wedel Jarlsberg. Parkanlegget utenfor hovedgården er i Engelsk stil fra 1780, er også et eget kapittel,

Anne Margrethe Eliassen

Anna Fjeldberg og bussjåføren

Foto: Anne Marit Kolbeinsen

her kunne flere av oss ha spasert i timevis bare for å finne roen, nydelig område.

Etter et opplevelsesrikt innblikk i fortiden, ble vi hurtig ført tilbake til nåtiden. For vår neste stopp var den nye Holmenkollbakken og omliggende anlegg. Vi måtte jo se med våre egne øyne området hvor vinterens VM gikk av stabelen. Digert, flott og skremmende, at noen frivillig og gladelig kaster seg utfor i en slik bakke, er det bare å beundre. Jammen er det blitt storartet her oppe på Oslos tak, og Kong Olav og puddelen står og overvåker bakken året rundt!

Så bar det nedover mot byen igjen, hvor vi hadde både utsikten og været med oss. Hvor skulle vi nå da? Jo Operaen var neste stopp, noe kunstnerisk måtte vi jo også ha med oss, selv om det ble bare "rammen rundt". Vi vandret alle rundt på den kritthvite marmoren og de som ikke hadde "italienske" solbriller på seg ble fort

helt blendet. Et meget spesielt bygg, men med problemer å finne rette vinkler, som en av deltakerne bemerket med rette. Det går nok an å fremføre sin kunst i slike omgivelser.

Nå var vi blitt sultne, så nå bar det rett til Veikroa i Vestby, hvor vi inntok et "kraftig" måltid. Deretter kjørte vi ned til Vestby kirke, hvor kirketjeneren låste opp for oss. Prest Øystein tok oss med inn i en stille stund med sang og andakt, før vi igjen tok retning Hvaler.

En lang og begivenhetsrik dag var på hell, og vi fikk alle noe nytt å tenke tilbake på med positive fortegn. Vår suverene sjåfør Jan Roger ledet oss gjennom stor trafikk, og rett til de steder vi hadde lagt opp til på forhånd. Takk for fin kjøring.

For Diakoniutvalget
Øystein og Bjørn.

Sommeren har kommet til Kystmuseet

Å ligge under epletrærne mens måkene kretser over hodet på deg, sjølufta river i nesa og barna går på stylter på gårdsplassen like bortenfor – det er sommer det. Kystmuseet Hvaler ligger på idylliske Nordgården, et gammelt kombinasjonsbruk på Spjærøy. Her nyter du livet i rolig tempo. På låven har vi flotte utstillingslokaler. Etter en runde der får du kanskje lyst på en eplekake og en kaffekopp? Hvis du ikke vil spille kubb med barna på gressplenen. Her er det mange valg. Ta gjerne med dere piknikkurven!

Foto: Morten Skadsem, Kystmuseet Hvaler

På Kystmuseet kan du stifte nærmere bekjentskap med fiskerbonden og stenhoggeren. Dessuten kan du få gå på slang i den historiske frukthagen.

Det er nemlig lov hos oss! Vi har også aktiviteter for barn hver dag hele sommeren. Med en koffert full av morsomme oppgaver blir du sendt på en spennende rundtur i utstillingene og uteområdet. I helgene er det ekstra stas hos oss. Da kan du bli med i stenhoggerfjellet og hogge sten og du kan bli med hummeren Harald på morsomme aktiviteter.

Det var ikke uvanlig at stenhoggerbarna måtte bli med faren sin i fjellet og hogge granitt. De måtte slå kilehull til klyving av sten og ble derfor kalt for kilegutter. På Kystmuseet kan du hver lørdag forsøke deg på å slå kilehull og klyve en sten, eller du kan øve deg på å lage en slett og fin overflate. Hver søndag tar hummeren Harald i mot barn i Emilstua. Harald er veldig glad i barn og han elsker å lage forskjellige ting. Sammen med Harald kan du lage et fisketrykk, en reketene eller en propellbåt. Han velger å gjøre litt forskjellige ting hver søndag. I Emilstua er det også salg av deilig eplekake og frisk saft.

Barn i gamle dager måtte hjelpe de voksne med arbeidet som skulle gjøres, men de hadde også tid til å leke litt. På Kystmuseet kan du prøve deg på flere leker som de lekte i gamle dager som hesteskokast og å slå på tønneband. Er dere flere kan dere kappe land eller spille lagspill som vippe pinne og kaste kil. Ellers kan du gå på stylter, huske

Foto: Roderick Ewart, Østfold fylkes billedarkiv.

eller klatre i trærne. I trærne er det mye deilig frukt. Du kan spise så mye du vil!

Sesongen på Kystmuseet starter på bygdedagen pinseaften. Da åpner utstillingen "Tingenes tilstand", som gir et innblikk i museets samlinger etter 40 års virke. For barna sin del åpner sommer-sesongen lørdag 25. juni med Barnas dag. Da er det mange spennende aktiviteter for barn i alle aldre. Denne dagen kommer det flere dyr på besøk. Det er hyggelig om du også kommer!

For mer informasjon kan dere gå inn på våre hjemmesider:
www.ostfoldmuseene.no

Hvaler Kunstforening

Det er nå ti år siden Hvaler Kunstforening ble stiftet. I løpet av disse årene har foreningen arrangert utstillinger i Kunstgaten i Rådhuset – vanligvis 5 utstillinger i året. Foreningens formål er å vise forskjellige kunstformer laget av profesjonelle kunstnere f.eks. malerier, litografi, foto, skulptur og kunsthåndverk.

Hittil i år har vi vist to utstillinger som har blitt godt mottatt – en med makrofoto av små, små moser som fins i skogbunnen overalt rundt oss (Gundersen) og tresnitt med humoristisk blick på vårt friluftsliv og og nasjonale verdier (Vegge/Kolsrud).

Sommerens utstiller heter Jan Brænde, grafiker og nå bosatt i Onsøy, men med bakgrunn i Paris og USA. Bildene hans er symbolske og ekspressionistiske, men

også figurative og ikke minst: bildene er fylt med lys, sommer, hav og varme! Velkommen til utstillingen som varer helt til 15. august.

Sommerhilsen fra *Elisabet Nordang*, leder av Hvaler Kunstforening

R I S !

I Spjørøy kirke Palmesøndag stod det ingen blomster på alteret da jeg kom. Kirken har blitt så naken og kald etter moderniseringen, og uten blomster virker det enda kaldere.

Jeg trøstet meg med at blomstene, ”palmegrenene”, ville komme inn med prosesjonen. Men det gjorde ikke det!

Senere hørte jeg at det heller ikke i Hvaler kirke 1. påskedag hadde vært blomster (påskeliljer) på alteret. På spørsmål om hvorfor, var svaret ”det skulle ikke være blomster”.

Er det noen som kan være snill å svare meg på hvorfor det ikke skal være blomster på alteret, og hvem som har bestemt det? Takk for svar i bladet, for det er flere enn meg som lurer på dette? Blomsterhilsen fra A.M.E.

Blomster i kirkene på Hvaler

Det er bra at kirkegjengere på Hvaler er engasjert i hvordan vi pynter Guds hus til høytider og gudstjenester. Det hender sikkert at noen av våre rutiner svikter en gang i blant, og at noe mangler som skulle ha vært der.

Nå har Spjørøy kirke fått et helt nytt alterparti med en stor stein som alterstein og et enkelt bord med glassplate som alterbord, og menighetsrådet har det synspunktet at blomster ikke bør settes på bordet, men heller på trinnene mellom kirkeskipet og koret. På alterbordet skal det være lys, bibel og nattverds utstyr.

Blomster på alteret i Hvaler kirke kan

ofte komme konflikt med den fine altertavlen som i seg selv er rikt utsmykket. Blomster vil komme bedre til sin rett i åpningen mellom kirkerom og koret. Hvaler kirke var 1. påskedag pyntet med over 100 påskeliljer som lyste godt opp i kirken.

Vi ønsker en meningsutveksling om dette velkommen. Vi inviterer menighetens folk til å lufte sine tanker om det. Det er menighetsrådet som fastlegger hvordan pyntingen av våre kirker skal være. Alle synspunkter som legges frem for medlemmer av menighetsrådet vil derfor bli tatt i betraktning.

Hvaler menighetsråd

Barnesider

Vårkonsert

Barnekoret har i hele semesteret øvd jevnt og trutt på et stort og fint sangrepertoar. På vårkonserten på vesterøy bedehus fikk familie, naboer og venner lytte til det innøvde programmet. Bibelspillet "Skapelsen" av Britt G. Hallqvist og Egil Høvlund passet ekstra fint denne vårkvelden. Barna sang med liv og lyst de fine, men slett ikke enkle sangene.

Den vesle fuglen flyr så høyt
der opp i det blå.
Nå synger den en fuglesang
søm Gud vil høre på.

En veldig hai i havts dyp,
en lærke i det blå.
Så mye rart og stort og fint
vår Gud har funnet på.

Den store haien dykker dypt
i havet der den bør.
Der vrimler det av ål og torsk
og laks og mye mer.

Sanger om store tunge brune bjøren som er ute og tasser, og haren som hopper i galopp gjennom skogen, hørte også med. Utkledning er gøy og passet fint.

De fleste lot seg vel sjarmere av diktet som Ingrid og Anne Lill leste:

Det er fint å gå barbeint i gresset.
 Det er fint å ligge i gresset.
 Gress lukter godt.
 Gress lukter sommerferie.

Kyrne liker også gress.

Kalvene hopper og danser.

De er glade

fordi de er sluppet ut av fjøset.

Så heldig du kom til å tenke på gress
 da du skapte verden, Gud!

Men hvordan kunne du det

Når du ikke hadde sett noe gress?

Sang til pantomime "Det kommer en stakkar på veien", (liknelsen om den førtapte sønn) var et annet innslag i kveldens program. En av pappaene leste bibelens tekst til liknelsen.

Mange av de frammøtte var også med og sang i noen morsomme barnsanger, for eksempel "Dø-Re-Mi" og "Sommer og skolefri".

Elizabeth, Sarah, Isabell og Maja i gruppen "Super girls" danset og sang og var rett og slett flinke de også.

"Løkk" av Grieg, en nydelig vårsang, klang fint!

Pølser, kaker, saft og kaffe og ikke minst loddsalg og spennende trekning satte en ekstra spiss på kvelden.

Tusen takk til alle deltagerne for den fine innsatsen på vårkonserten og hele semesteret igjennom. En stor takk til foreldre og alle bidragsytere.

Ellen

I mars stilte en gruppe opp på basar på bedehuset for å skape glede og stemning med sanginnslag og dans! Ingrid, Annelill, Elizabeth, Maja, Simøne, Elina og Isabell.

Stor takk til

Ellen Bjørnvall Viker

Barnekorleder gjennom mange år

Etter mange års trofast tjeneste som dirigent og leder for Hvaler menighets barnekor, sluttet Ellen Bjørnvall Viker denne våren.

Med øvingssted og base i Vesterøy bedehus har Ellen vært en smilende og hyggelig og energisk leder for barnekoret i en rekke år. Mange er de barna som i dette sangmiljøet har fått sine første opplevelser av korglede og korutfordringer. Ellen har stilt trofast opp på tirsdags ettermiddager i det meste av skoleåret. Hun har forberedt opptredner og sanginnslag ved gudstjenester i Spjørøy kirke og Hvaler kirke. Og ved ulike arrangementer på Hvaler.

Mange vil huske sin tid i barnekoret på Hvaler med glede, og mange vil huske de opptredner Ellen har hatt ansvar for med takknemlighet. Ellen har bidratt til å holde korkulturen blant barn levende, og har sikkert bidratt til at mange har fortsatt som korsangere senere i livet.

Fra Hvaler menighet vil vi også gjennom menighetsbladet uttrykke vår takk for denne viktige tjenesten Ellen Bjørnvall Viker har utført.

Lyst på jobb som barnekorleder?

Hvaler menighet søker nye ledere til barnekoret.

Etter at vår forrige leder og dirigent i barnekoret har sluttet, søker vi etter friske krefter som kan føre arven videre med korsang blant de yngste i menigheten vår.

Barnekoret har lange tradisjoner på Hvaler. Vi ønsker at et tilbud om barnekor fortsatt skal stå ved lag. Sangkorkulturen er viktig for kirken og viktig for ethvert lokalsamfunn.

Vi vil gjerne komme i kontakt med noen som ser det som en inspirerende og givende oppgave å drive korsang med barn. Hva slags musikalsk profil sangkoret skal ha, er vi åpne for å drøfte. Vi ønsker å ivareta en kirkelig profil samtidig som vi ønsker en korkultur med åpenhet mot ulike sjangere og musikkstiler.

Interesserte kan henvende seg til Hvaler menighets kontor, til daglig leder Ingrid Dean, tlf. 69 37 90 37.

Misjonsdag på Hvaler

Det norske misjonsselskap, region Oslo/Borg

Søndag 27. mars, Maria Budsskapsdag, ble det arrangert misjonsdag i regi av Det norske misjonsselskap. Dagen startet med misjonsgudstjeneste i Hvaler kirke.

Prest Magne Grønlien ledet gudstjenesten. Japanmisjonær Eldrid Folkeson talte over søndagens tekst: Lukas 1.26-38. På mange måter fremstår Maria Budsskapsdag som en festdag midt i fastetiden, og det kom til uttrykk gjennom gudstjenestens salmer, det skrevne og talte ord.

Gudstjenesten ble innledet med lovsang:

Gladelig vil vi halleluja kvede,
hertet skal leke for Herren av glede.
Gud våre synder oss tilgir og sletter,
tungeste sorger av hjertet oss letter.

(NoS 265)

Eldrid Folkeson sa i sin preken bl.a:
”Julen er ni måneder unna oss. Det største under er at et menneske blir til. Jesus ble menneske, født av Maria.

”Frykt ikke, Maria, for du har funnet nåde hos Gud”, Lukas 1.30. Jesus var og er oppfyllelsen av de profetiske løfter. Vi er kalt til å tro på Jesus og vi er her for å gjøre noe godt for andre. Derfor kaller Gud oss, og når vi sier **ja** forandrer vi verden.”

Det var flaggborg som representerte land hvor Det norske misjonsselskap driver sitt arbeid. Kretssekretær Knut Lande bidro med sang.

Etter gudstjenesten var det middag, årsmøte og misjonssamling på Floren skole.

Virkelig en fin misjonsdag til inspirasjon og glede!

Ellen Bjørnvall Viker

Takk til Hvaler Lions Club

I år som mange år tidligere, arrangerte Hvaler Lions Club tur for oss pensjonister. Ikke bare tur, men også tidlig frokost på Dypedalsåsen før start på bussturen til Strømstad og videre ferge til Sandfjord med retur.

Allerede kvelden i forveien hadde Lionsguttene og deres damer vært på Dypedalsåsen og lagt alt til rette for en velsmakende frokost. Det er godt gjort at dere stiller opp år etter år for at vi pensjonister skal hygge oss. Som vanlig, hva det nå kommer av, viste været seg fra sin aller beste side.

Takk til dere alle, også sjåfør Kjenne som brakte oss trygt frem og tilbake.
GOD SOMMER!

Hilsen fra oss alle som var med.

A.M.E.

Eplefestivalen 2011 - Hvalers frukt og kulturfestival

Langt inn på 60-tallet var hagebruk fortsatt en viktig del av næringsgrunnlaget på Hvaler. Mens plommehagene dominerte på Vestre Hvaler, var det produksjon av epler som la beslag på fruktarealene på de østre øyene. De med god kjennskap til Hvalers "eplehistorie" får vann i munnen når navn som Savannaha, Far eple, Gravensten, Signetillers, Åkerø, Kjerringholmeple og Dronningeple blir nevnt.

Når Eplefestivalen 2011, som den 17. i rekken, blir åpnet søndag 25. september på Rove, Kirkeøy, er det i vissheten om at Hvaler har en lang og rik historie der produksjon av epler har vært viktig både som grunnlag for inntekt og ikke

minst nytelse. Som arrangør ønsker Hvaler Hagelag at stikkord som smak, kunnskap om hagebruk, kreativitet og det gode møtet med hageinteresserte skal dekke det vi ønsker å oppnå med Eplefestivalen.

Derfor vil årets program bl.a. gi muligheter for å:

- Kjøpe epler av ulik sort
- Nyte den tradisjonsrike eplekaka, i år også i eget "Kafé-telt"
- Kjøpe nypresset eplesaft
- Møte utstillere av brukskunst og hageprodukter
- Tippe vekta på "årets" gresskar
- Høre fagfolk foredra om hagebruk og eplehagen spesielt.

- Delta i konkurransen om den lengste Solsikka
- Ha en god prat med han eller hun du ikke har sett på lang tid
- Virkeliggjøre det du har tenkt på lenge, å tegne medlemskap i Hvaler Hagelag.

Ønsker du å bidra til Eplefestivalen, er det mulig på flere måter. Eplekakene har sin selvfølgelige plass i tilbudet denne dagen og vil du bidra til nytelsen med din oppskrift, er du hjertelig velkommen til det gjennom kontakt med en av oss i hagelaget.

Mange har også med god grunn etterlyst muligheten til å kjøpe Hvaler-epler (gjærne også annen frukt) på Eplefestivalen. I år har vi en klar ambisjon om imøtekomme dette ønsket. Men vi trenger din hjelp. Vil du plukke selv takker vi for det, men hagelagets folk stiller gjerne opp om det er nødvendig.

Det viktigste er at du tar kontakt med;

Øystein og Laila Heie – 909 10 616 eller

Anne Lise Eriksen – 900 22 581

For de fleste av oss er arbeid i egen hage eller balkong det som har skapt interessen for hagebruk. Som medlem i Hvaler Hagelag ser vi at arbeidet er viktig også for å ta vare på kystsamfunnets miljø og tradisjoner. Hagelaget på Hvaler, et av Østfolds største med rundt 160 medlemmer, er mao med på å bygge det gode Hvaler-samfunnet.

Hjertelig velkommen til å bli enda bedre kjent med oss på Eplefestivalen 25. september.

Komiteen for Eplefestivalen

Paul Henriksen

Eplefestivalen den 25. september

For våre medlemmer er engasjementet i Hvaler Hagelag et uttrykk for praktikk arbeid både på vegne av miljøet og kulturhistorien.

Fra kirkelivet

Sjømannsmisjonen

12.9 - 10.10 - 14.11 - 12.12
Kirkens hus kl 19.00

Velkommen!

Søndagsskolen Vesterøy bedehus

28.8 - 11.9 - 25.9 - 9.10 - 23.10

Velkommen!

Barnekoret

Øver kl. 18 tirsdager,
Vesterøy bedehus
Velkommen!

Normisjon, Kirkøy

4.8 - 1.9 - 6.10 - 3.11 - 1.12
Kirkens hus kl 18.00
Velkommen

Strikkekafe

Høstens samlinger kunngjøres
på oppslag etter sommerferien

Søndre Kirkøy misjonsforening

28.8 - 25.9 - 30.10 - 27.11
Kirkens hus kl 17.00

Velkommen!

Stoff til neste nr. av
menighetsbladet sendes
kirkekontoret innen
1. september 2011.
Adr. Storveien 12,
1680 Skjærhalden.

epost:
post@hvaler.kirken.no

Sommernummerets reklamer er ikke
med i dette nummeret på grunn av
tidsnød, men vi prøver å få det til i
høstnummeret.

Gudstjenesteliste

Alle gudstjenester i Hvaler begynner kl.11.00 – hvis ikke annet er oppgitt.

Sjekk annonseringen på forhånd.

Søn	3. juli	Hvaler	ØS
Søn	10. juli	Spjær	ØS
Søn	17. juli DÅP	Hvaler	ØS
Søn	24. juli DÅP	Spjær	LHJ
Søn	31. juli	Hvaler	LHJ
Søn	7. aug.	Spjær	LHJ
Søn	14. aug. DÅP	Hvaler	LHJ 50-års-konfirmanter
Søn	21. aug. DÅP	Spjær	ØS
Søn	28. aug.	Hvaler	ØS
Søn	4. sept.	Spjær	ØS
Søn	11. sept.	Hvaler	ØS Presentasjon av konfirmanter
Søn	18. sept. DÅP	Spjær	LHJ Utdeling 4-års-bok
Søn	25. sept. DÅP	Hvaler	LHJ Grønn messe

Kroatia tur

HELSE og TRIVSELTUR til KROATIA

Hotell Meteor, Makaska Riviera,
24.september til 8.oktober 2011

Pris pr person i dobbeltrom kr. 11.900,-
Frokost og middag inkl.

Ta gjerne kontakt med;
Kari Jørgensen, 69377528 / 45601688 eller
Anne-Lise Pettersen, 69377455/ 90052978

Folkemengdens bevegelse

DØPTE

Hvaler kirke

Gabriel Gørtz

Amanda Thingstad Nilsen

Spjærøy kirke

Jesper Tiochta

Ada Lykke Blomkvist Jacobsen

Sofie Wilhelmine Jacobsen

Håkon Hov Martinsen

Sivert Støwer-Kabo

Dennis Johannesen Lilleng

DØDE

Hvaler kirke

Lizzie Haldis Karlsen

Finn Georg Lorentzen

Ragnhild Bækken

Spjærøy kirke

Kåre Christiansen

Olav Hilmar Lilleng

Jonas Lorentzen Mikkelsen

Reidun Øhrn

Leif Jørgensen

VIELSER

Hvaler kirke

Beate Strand og Johannes Kyvik

Yvonne Johansen og Kenneth Larsen

Malin Lunde Kristiansen og Thomas Andersen

Eirin Zande og Ole Petter Studsrud

Kirkekontoret

Storveien 12, 1680 Skjærhalden
Telefon: 69 37 90 37 - Faks: 69 37 88 14
e-post: post@hvaler.kirken.no

Menighetsråd/Fellesråd

Leder: Bjørn Rognlien, Rødsfjellet 39, 1684 Vesterøy
Tlf 69 37 62 80, e-post: bjorognl@online.no
Menighetsrådets/Fellesrådets adresse: Storveien 12, 1680 Skjærhalden
e-post: post@hvaler.kirken.no

Kirkene

Hvaler kirke: Tlf. 69 37 99 12
Spjærøy kirke: Tlf. 69 37 65 50

Hvaler menighetsblad

Kirkekontoret, Storveien 12, 1680 Skjærhalden
Ansvarlig utgiver: Hvaler menighetsråd
e-post: post@hvaler.kirken.no
Kontonummer 7050.06.20976
Redaksjonskomité:
Ragnar Bjørck, Ellen Bjørnvall Viker, Bjørn Rognlien og Øystein Spilling
Layout: Bjarne Haukø, Trykk: Møklegaards Trykkeri AS, Fredrikstad

Ansatte

Lisa Holm Johansen, barne- og ungdomsprest,	mobiltlf. 922 97 736, e-post: lijo@hvaler.kirken.no
Terje Moen, kirketjener,	mobiltlf. 954 57 722, e-post: temo@hvaler.kirken.no
Ken Phillips, kirkemusiker,	mobiltlf. 414 69 147, e- post: keph@hvaler.kirken.no
Øystein Spilling, fung. sogneprest	mobiltlf. 909 52 282 e-post: oysp@hvaler.kirken.no
Ingrid Dean, kirkeverge/daglig leder	mobiltlf. 412 98 242, e- post: inde@hvaler.kirken.no

